

eam, proxima ejus * Afferentur tibi in letitia & exultatione, alleluia. *Ps.* Specie tua & pulchritudine tua intende, prospere procede, & regna. Afferentur, Gloria Patri. Afferentur.

In tertio Nocturno Homilia Sancti Gregorii Papae in Evangelium Simile erit regnum caelorum decem Virginibus, ut in Comm. Virg. cxxij. Pro S. Joanne Papa & Martyre.

Lectio ix.

Joannes Hetruscus. Justino seniore Imperatore rexit Ecclesiam, ad quem profectus est Constantinopolim auxilii causa, quod Theodoricus rex haereticus divexabat Italiam: cujus etiam iter Deus miraculis illustravit. Nam cum ei nobilis vir ad Corinthum equum, quo ejus uxor mansuetio utebatur, itineris causa commodasset, factum est, ut domino postea remissus equus ita ferax evaderet, ut fremitu & totius corporis agitatione semper deinceps dominam expulerit: tamquam indignaretur mulierem recipere, ex quo sedisset in eo Jesu Christi Vicarius. Quamobrem illi equum Pontifici donaverunt. Sed illud majus miraculum, quod Constantinopoli in aditu portae aureae, inspectante frequentissimo populo, qui una cum Imperatore Pontifici honoris causa occurrerat, caeco lumen restituit. Ad cujus pedes prostratus etiam Imperator, eum veneratus est. Rebus cum Imperatore compositis, in Italiam rediit: statimque epistolam scripsit ad omnes Italiae Episcopos, jubens eos Arianorum Ecclesias ad Catholicum ritum consecrare; illud subiungens: Quia & nos quando sumus Constantinopoli, tam pro religione Catholica, quam pro regis Theodorici causa, quascumque illis in partibus eorum Ecclesias reperire potuimus, Catholicas eas consecra-

vimus. Quod iniquissimo animo ferens Theodoricus, dolo accessitum Pontificem Ravennam in carcerem conjecit: ubi squalore inediaque afflictus, paucis diebus cessit & vita, cum sedisset annos duos, menses novem, dies quatuordecim, ordinatis eo tempore Episcopis quindecim. Paulo post moritur Theodoricus: quem quidam eremita, ut scribit Sanctus Gregorius, vidit inter Joannem Pontificem, & Symmachum Patricium, quem idem occiderat, demergi in ignem Liparitatum: ut videlicet illi, quibus mortem attulerat, tamquam iudices essent ejus interitus. Joannis corpus Ravenna Romam portatum est, & in Basilica Sancti Petri sepultum.

Te Deum laudamus. 13.

DIE XXX. MAII.
Sancti Felicis Papae & Martyris.

Oratio.

Infirmatam nostram respice omnipotens Deus: & quia pondus propriae actionis gravat, beati Felicis Martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum.

Lectio iij.

Felix Romanus, patre Constantio, Aureliano Imperatore praefuit Ecclesiae. Constituit ut Missa supra memorias & sepulchra Martyrum celebraretur. Qui cum mense Decembri habuisset Ordinationes duas, & creasset Presbyteros novem, Diaconos quinque, Episcopos per diversa loca quinque, martyrio coronatus, via Aurelia sepultus in Basilica, quam a se aedificatam dedicarat. Vixit in Pontificatu annos duos; menses quatuor, dies viginti novem.

Te Deum laudamus. 13.

DIE

DIE XXXI. MAII.

S. Petronilla Virginis. Oratio.

Raudi nos Deus salutaris nos: ut sicut de beata Petronilla Virginis tuae festivitate gaudemus, ita pia devotionis erudiatur affectu. Per Dominum.

Ex libro Sancti Cypriani Episcopi & Martyris de disciplina & habitu Virginum.

Lectio iij.

Nunc nobis ad Virgines sermo est, quarum quo sublimior gloria est, major & cura est. Flos est ille Ecclesiastici germinis, decus atque ornamentum gratiae spiritalis, leta indoles, laudis & honoris opus integrum atque incorruptum, Dei imago respondens ad sanctimoniam Domini, illustrior portio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis largiter floret Ecclesiae matris gloriosa fecunditas: quantoque plus copiosa virginitas numero suo addit, tanto plus gaudium matris augetur. Ad has loquimur, has adhortamur affectione potius quam potestate: non quod extremi, & minimi, & humilitatis nostrae admodum consicii aliquid ad censuram licentiae vindicemus, sed quod ad sollicitudinem magis cauti, plus de diaboli infestatione timeamus.

Te Deum laudamus. 13.

FESTA JUNII.
DIE II. JUNII.

Sanctorum Marcellini, Petri, atque Erasmi Martyrum.

Oratio.

Deus, qui nos annua beatorum Martyrum tuorum Marcellini, Petri, atque Erasmi solemnitate laetificas: praesta quaesumus; ut quorum gaudemus meritis, accendamus exemplis. Per Dominum nostrum.

Lectio iij.

Petrus Exorcista, Diocletiano Imperatore, Romae a Sereno

judice propter Christianae fidei confessionem missus in carcerem, Paulinam Artemii, qui carceri praeerat, filiam à daemone agitatam, liberavit. Quo facto & parentes puellae cum tota familia, & vicini, qui ad rei novitatem concurrerant, Jesu Christo conciliatis ad Marcellinum Presbyterum adduxit, à quo omnes baptizati sunt. Quod ubi rescrivit Serenus, Petrum & Marcellinum ad se vocatos, asperius objurgat, & ad verborum acerbitatem minas ac terrores adjungit, nisi Christo renuntient. Cui cum Marcellinus christianam libertatem responderet; pugnis contusum, & à Petro sejunctum, nudum includit in carcerem stratum vitri fragmentis, sine cibo ac sine lumine. Petrum item constringi imperat arctissimis vinculis. Sed cum utriusque ex tormentis fides & animus crederet, constanti confessione, & abscesso capite, illustre testimonium Jesu Christo dederunt.

Lectio iij.

Erasmus Episcopus, Imperatoribus Diocletiano & Maximiano, in Campania plumbatis & fistibus caesus, resina quoque, sulphure, plumbo liquefacto, & ferventi pice, cera, oleoque perfusus, inde tamen integer & inviolatus evasit. Quo miraculo multi se ad Christi fidem converterunt. Verum is iterum detritus in carcerem, constrictus ferreis gravissimisque vinculis, inde ab Angelo mirabiliter ereptus est. Deinde formis à Maximiano variis affectus supplicii, tunicaque aerea candenti indutus, illa etiam tormenta, divina virtute superavit. Denique plurimis & in fide confirmatis, & ad fidem conversis, insignem martyrii palmam adeptus est.

Te Deum laudamus. 13.

DIE

DIE VI. JUNII.

In Festo Sancti Norberti Episcopi & Confessoris.
Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis; lix. præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beatum Norbertum Confessorem tuum ante Pontificem, verbi tui præconem exitum effecisti, & per eum Ecclesiam tuam novâ prole fecundasti: præstia quæsumus; ut ejusdem suffragantibus meritis, quod ore simul & opere decuit, te adjuvante exercere valeamus. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Norbértus, nobilissimis parentibus natus, adolescens liberalibus disciplinis eruditus, in ipsa postea Imperatoris aula, spreto mundi illecebris, Ecclesiastica militiæ adscribi voluit. Sacris initiatis, rejectis mollibus, ac splendidis vestibus, pelliceâ meliore indutus, prædicationi verbi Dei se totum dedit. Abdicatis Ecclesiasticis proventibus satis amplis, & patrimonio in pauperes erogato, semel in die sub vesperam solo cibo quadragesimali utens, nudisque pedibus, & lacera veste sub brumali rigore incedens, miræ austeritatis vitam est aggressus. Potens igitur opere & sermone, innumeros hæreticos ad fidem, peccatores ad penitentiam, dissidentes ad pacem, & concordiam revocavit.

Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. **V**: Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocēbit ei. Manus enim.

Lectio v.

Cum Laudoni esset, ab Episcopo rogatus, ne à sua diocesi discederet, desertum in ea locum, qui Præmonstratús dicebatur, sibi delégit; ibique trêdecim sociis aggregatis, Præmonstratensem Ordinem instituit, divinitus acceptâ per visum regulâ à Sancto Augustino. Cum verò ejus fama sanctitatis in dies magis augetur, ac plurimi ad eum quotidie discipuli convenirent, idem Ordo ab Honório Secundo, aliisque Summis Pontificibus confirmatus, ac pluribus ab eo Monasteriis edificatis, mirificè propagatus est.

Posui adiutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. **V**: Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Antuerpiam accessit, in ea urbe Tanchelini nefariam hæresim profligavit. Prophético spiritu, & miraculis claruit. Archiepiscopus tandem, licet relictiâs, Magdeburgensis creatus, Ecclesiasticam disciplinam, præsertim coelibatum, constanter propugnavit. Rhemis in Concilio Innocentium Secundum egregiè adjuvit, & Romam cum aliis Episcopis profectus, schisma Petri Leonis compressit. Postremo vir Dei meritis à Spiritu sancto plenus, Magdeburgi obdormivit in Domino, anno salutis millésimo centésimo trigésimo quarto, die sexta Junii.

Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrinâ ejus repléta est: Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluia. **V**: Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercedat.

dat. Glória Patri. Ipse intercedat.

In tertio Nocturno Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium Homo peregrè, de Communi Confessoris Pontificis. lix.

DIE IX. JUNII.

Sanctorum Primi & Feliciani

Martyrum.

Oratio.

Fac nos, quæsumus Dómine, Sanctorum Martyrum tuorum Primi & Feliciani semper festa sectari: quorum suffragiis protectionis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum.

Lectio ij.

Primus & Felicianus fratres, in persecutione Diocletiani & Maximiani accusati Christianæ religionis, in vincula conjiciuntur: quibus solutis, inde eripiuntur ab Angelo. Mox ad Prætorem adducti, cum Christianam fidem acerrimè tuerentur, alter ab altero distracti sunt: ac primum variè tentata est constantia Feliciani. Sed cum suasores impietatis se posse quidquam verbis proficere desperarent, affixis stipiti manibus ejus & pedibus, ipsum sine cibo & potu inde triduum pendentem reliquerunt. Postridiè ejus diè Prætor vocatum ad se Primum sic affatur: Vides, quantum sit prudentior, quam tu, frater tuus, qui obsecutus Imperatoribus, apud ipsos est honoratus? Quem si tu quoque imitari volueris, particeps eris ejus honoris & gratiæ.

Lectio iij.

Cui Primus: Quid factum sit fratri meo, cognovi ex Angelo. Utinam quemadmodum sum cum eo voluntate conjunctissimus, sic ab eodem ne martyrio disjungar. Quo dicto excaudit Prætor, & ad cæteros cruciatus, quibus Primum affecto, præsentè jam Feliciano, liquatum igne plumbum in os ejus jussit

infundi. Mox utrumque perducit imperat in theatrum, in eoque immitti duos leones: qui prostrati ad eorum genua, capite & caudâ ipsis blandiebantur. Ad id spectaculum cum amplius duodecim millia hominum convenissent, quingenti cum suis familiis Christianam religionem susceperunt. Quibus rebus permotus Prætor, eos securi percussit.

Te Deum laudamus. 13.

DIE X. JUNII.

In Festo S. Margaritæ Reginæ Scotiæ.

Semiduplex.

Omnia de Communi Sanctorum nec Virginum nec Martyr. xvij. præter ea, quæ hic habentur.

Oratio.

DEus, qui beatam Margaritam reginam eximiam in pauperes charitate mirabilem effecisti: da, ut ejus intercessione & exemplo tuo in cordibus nostris charitas jugiteraugeatur. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Margarita, Scotorum Regina, paterno Angliæ Regum, materno Cæsarum sanguine clarissima, illustrior adhuc fuit christiana virtute. Hæc in Hungaria nata, ubi pater tunc temporis exulabat, post exactam summa cum pietate puerilem ætatem, unâ cum genitore, qui à Sancto Eduardo patruo Anglorum Rege ad patèrni regni fastigium vocabatur, in Angliam venit: mox alternante parentum fortuna, ex Angliæ littore solvens, vi tempestatis expulsa, seu verius divinæ providentiæ consilio, deducta est in oram maritimam Scotiæ. Ibi cum ex matris imperio Malchólmo tertio Scotorum Regi egregiis ejus dotibus capto nupsisset, sanctimoniam ac pietatis operibus triginta, quibus regnâ-

nāvit annis, toti regno mirifice profuit.

R. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua, alleluia.
V. Spēcie tua, & pulchritudine tua intendē, prosperē procedē, & regna. Et deducet.

Lectio v.

Inter regales delicias corpus afflictationibus, ac vigilis macerans, magnam noctis partem piis precationibus extrahēbat. Præter alia jejunia, quæ identidem usurpabat, integros quadraginta dies ante natalitia Festa tanta cum severitate jejunare consuevit, ut ne in gravissimis quidem doloribus intermisserit. Divino cultui addictissima, Templum plurima & Cœnobia partim ex integro excitavit, partim resarcivit, & sacrâ supellectili, ac largo censu ditavit. Regem cōjugem ad meliorem frugem, & ad similia suis exercitationibus ōpera saluberrimo exēplo tradidit, liberōsque omnes tam sanctē & feliciter educavit, ut eorum plerique, quemadmodum & Agatha mater, & Christina soror sanctissimum vitæ genus amplexi sint. Universi demum regi felicitati consulens, à vitis omnibus, quæ furtim irrepserant, pōpulos expurgavit, eisque mores Christianā pietatē dignos restituit.

R. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus Deus tuus oleo lætitiæ, alleluia.
V. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea.

Lectio vj.

Nihil tamen æquē in illa mirabile fuit, ac flagrantissima charitas erga próximos, præsertim egenos, quorum numerōsis gregibus non modò supēm affatim suppeditare, verum etiam trecentis quotidie maternā benignitate dapes præbere,

flexis genibus in morem ancillæ ministrare, regis manibus pedes abluere, & pressis etiam oculis ulcera fovēre solēne habuit. His porro aliisque piis sumptibus non regias tantum vestes, & pretiosa monilia distraxit, sed ipsum non semel exhausit ararium. Toleratis demum apud patientiæ miraculum acerbissimis doloribus, animam semēstri corporis ægrotatione purgatam, Auctori suo quarto Idus Junii reddidit. Quo temporis momento facies ejus diuturni morbi macie ac pallorē fœdāta, insolitā quadam venustate refluoruit. Miris etiam post mortem prodigiis clara, & Clementis Decimi auctoritate in Scōtiæ Patrōnam accepta, ubique terrarum religiosissime colitur.

R. Fallax grātia, & vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur, alleluia. **V.** Date ei de fructu manuum suarum, & laudent eam in portis ōpera ejus. Mulier. Glōria Patri. Mulier.

In tertio Nocturno Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium Simile est regnum cœlorum thesauro, ut in Comuni non Virginum. cvj.

Vesperæ de Sancto Barnaba Apostolo, cum Commemoratione Sanctæ Margaritæ.

DIE XI. JUNII.

Duplex.

Omnia de Comuni Apostolorum tempore Paschali, xxvij. præter ea, quæ hic sunt propria.

Oratio.

Deus, qui nos beati Barnabæ Apostoli tui meritis & intercessione lætificas: concede propitius; ut qui tua per eum beneficia pōsumus, dono tuæ gratiæ consequamur. Per Dominum.

Deinde fit Commemor. S. Marg.

garitæ, Antiphona. Manum suam aperuit inopi, & palmas suas extendit ad pauperem, & panem otiosa non comedit, alleluia. **V.** Diffusa est grātia in labiis tuis, alleluia.
R. Propterea benedixit te Deus in ætērum, alleluia.

Oratio. Deus qui, ut supr. 697.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j.

Cap. 13. f.

Cum dimissa esset synagoga, secuti sunt multi Judæorum, & colentium advenarum, Paulum & Barnabam: qui loquentes suadebant eis ut permanerent in grātia Dei. Sequenti verò sabbato penē universa civitas convenit audire verbum Dei. Videntes autem turbas Judæi, replēti sunt zelo, & contradicebant his, quæ à Paulo dicebantur, blasphemantes. Tunc constanter Paulus & Barnabas dixerunt: Vobis oportebat primū loqui verbum Dei: sed quoniam repēlitis illud, & indignos vos judicatis æternæ vitæ, ecce convertimur ad Gentes. Sic enim præcepit nobis Dominus: Pōsui te in lucem Gēntium, ut sis in salutē usque ad extrēmum terræ.

R. Beatus vir, qui metuī Dōmini, alleluia. * In mandatis ejus cupit nimis, alleluia, alleluia, alleluia. **V.** Glōria & divitiæ in domo ejus, & justitia ejus manet in seculo sæculi. In mandatis.

Lectio ij.

Audiētes autem Gentes gavise sunt, & glorificabant verbum Dōmini: & crediderunt quotquot erant præordinati ad vitam æternam. Disseminabatur autem verbum Dōmini per universam regionem. Judæi autem concitaverunt mulieres religiosas & honestas, & primos civitatis, & excitaverunt persecutionem in Paulum & Barnabam: & eiecerunt eos de finibus suis. At illi

excūso pulvere pedum in eos, venerunt Iconium. Discipuli quoque replebantur gaudio, & Spiritu sancto.
R. Tristitia vestra, alleluia, * Convertetur in gaudium, alleluia, alleluia. **V.** Mundus autem gaudēbit, vos verò contristabitur, sed tristitia vestra. Convertetur.

Lectio iij.

Cap. 14.

Factum est autem Iconii, ut simul introirent in synagogam Judæorum, & loquerentur, ita ut crederet Judæorum & Græcorum copiosa multitudo. Qui vero increduli fuerunt Judæi, suscitaverunt, & ad iracundiam concitaverunt animas Græcorum adversus fratres. Multo igitur tempore demorati sunt, festinialiter agentes in Dōmino, testimōnium perhibēte verbo gratiæ suæ, dante signa & prodigia fieri per manus eorum.

R. Pretiosa in conspectu Dōmini, alleluia, * Mors Sanctōrum ejus, alleluia. **V.** Custodit Dōminus omnia ossa eorum, unum ex his non conteretur. Mors. Glōria Patri. Mors.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Barnabas Levites, Cyprius genere, qui & Joseph, cum Paulo Gēntium Apostolus ordinatus est ad prædicandum Jesu Christi Evangelium. Is agro vendito, quem habebat, redactam ex eo pecuniam attulit Apostolis. Missus autem Antiochiam prædicationis causā, cum ibi multos ad Christi Dōmini fidem conversos esse comperisset, incredibiliter lætatus, eos hortabatur ut in Christi fide permanerent. Quā cohortatione multum proficiebat, quod ab omnibus vir bonus, & Spiritu sancto plenus habebatur.

R. Lux perpétua lucēbit Sanctis tuis Dōmine, * Et æternitas temporum, alleluia, alleluia. **V.** Læticia sempitern-

térna erit super cápita eórum, gáudium & exultatióem obtinébunt. Et æternitas.

Lectio v.

Profectus indè Tarsum, ut quæreret Paulum, cum eo Antiochiam venit. In ejus urbis Ecclesiã annum commorati, Christianæ fidei & vitæ illis hominibus præcepta dedérunt: ubi etiam Jesu Christi cultores primùm Christiani sunt appellati, Discipuli autem Pauli & Barnabæ, suis facultatibus Christianos, qui in Judæa erant, sustentabant, eò mittentes pecuniam per Paulum & Barnabam. Qui perfuncti illo charitatis officio, adhibito Joanne, cui cognómen erat Marcus, redierunt Antiochiam.

R. Virtute magnã reddébant Apostoli, • Testimoniúm resurrectionis Jesu Christi Dómini nostri, alleluia, alleluia. ✠ Replèti quidem Spiritu sancto loquebantur cum fiducia verbum Dei. Testimoniúm.

Lectio vi.

Cum autem Antiochia in Ecclesiã cum cæteris Prophétis & doctóribus, Paulus & Barnabas in jejunió & oratióe Dómino deservirent, dixit Spiritus sanctus: Segregate mihi Saulum & Barnabam in opus, ad quod assumpsi eos. Tunc jejunantes & orantes, impoñentesque eis manus, dimiserunt illos. Itaque Seleuciam venérunt, indè in Cyprum; ac multas præterea urbes regionisque, prædicantes Evangelium summã cum audientium utilitate, peragrãrunt. Postrémò Barnabas digressus à Paulo, unã cum Joanne, qui cognominatus est Marcus, navigavit in Cyprum: ibique circiter septimum Nerónis annum tertio Idus Junii ad Apostolici muneris laudem, martyrii coronam adjunxit. Ejus corpus Zenó-

ne Imperatòre repertum est in insula Cypro, ad cujus pectus erat Evangelium Matthæi, Barnabæ manu conscriptum.

R. Isti sunt agni novelli, qui annuntiaverunt, alleluia: modò venerunt ad fontes, ✠ Replèti sunt claritate, alleluia, alleluia. ✠ In conspectu Agni amici sunt stólis albis, & palmæ in mámbus eórum. Replèti, Glória Patri. Replèti.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii sècundum Matthæum.

Lectio vij.

Cap. 10. b

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysóstomi.

Homilia 34. in Matth. post initium.

Cum Dóminus omnem sollicitudinem à discipulorum còrdibus ejecerit, & ostensione signórum armaverit, atque ab omnibus negotiis secularibus alienatos & ab omni temporalium rerum cura liberatos, ferreos quodãmodo atque adamantinos fecerit, tum denique eventura illis adversa prædicit. Multa enim ex hac prædictione futurarum rerum comoda consequébantur. Primùm, ut ejus præscientiæ vim edicerent. Deindè, ut nemo suspicaretur ex magistri infirmitate tam gravia mala descenderet. Præterea, ne qui ea passiri erant, subito ac inopinató rerum eventú perturbarentur. Denique, ne cum ista sub ipsum passionis suæ tempus audirent, nimium commoverentur.

R. Ego sum vitis vera, & vos palmites? • Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, alleluia, alleluia. ✠ Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Qui manet.

Lec-

Lectio viij.

Jam verò, ut intelligant novum hoc esse belli genus, & insólitum præliandi morem, cum illos nudos mitteret unã indutos tunicã, sine calceis, absque virga, & absque zona & pera, & ab excipientibus alii jubèret: non fecit hic dicéndi finem, sed inexplicabilem virtutem suam próferens, etiam sic cuntes, inquit, mansuetudinem tamen óvium ostèndite, quamvis ad lupos ituri, nec simpliciter ad lupos, sed etiam in médio lupórum: (neque verò óvium tantum mansuetudinem habere jubet, sed etiam columbæ simplicitatem) sic enim virtutem meam maxime ostendam, cum ab óvibus lupi superabóntur, & quamvis illæ sint in médio lupórum, & innumeris morsibus lacerentur, non modò non consumpta fuerint, verum etiam illos in sui naturam transfuraverint.

R. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, alleluia: splendorem Deo dedérunt, alleluia. ✠ Et sicut lac coagulati sunt, alleluia, alleluia. ✠ Cándidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ebore antiquo, sapphiri pulchrióres. Et sicut. Glória Patri. Et sicut.

Lectio ix.

Majus certè atque admirabilis est, mentem quærsariórum commutare, & animum in diversum transfèrre, quam illos occidere: præsertim cum duodecim tantum essent, & lupis plenus esset orbis universus. Erubescamus igitur, qui longè diversa facientes, tamquam lupi in adversarios nocturnos. Nam quãdiu oves fuérimus, vincimus: etiam si mille circumstent lupi, superamus & victóres sumus: quò si lupi fuérimus, vincimur. Tunc enim à nobis pastóris auxilium recedit, qui non lupos, sed oves pascit.

Pars Hyemalis.

Te Deum laudamus. 13.

DIE XII. JUNII.

In Festo S. Joannis à S. Facundo Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, iv. præter ea, quæ hic assignantur.

Oratio.

Deus auctor pacis, & amátor charitatis, qui beatum Joannem Confessórem tuum mirificã dissidentes componendi gratiã decorasti: ejus méritis, & intercessiõe concede, ut in tua charitate firmati, nullis à te tentatióibus separémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, &c.

Deinde fit Commemoratio SS. Basilidis, Cyrini, Naboris, & Nazarii Martyrum, Antiphona. Lux perpétua lucèbit Sanctis tuis Dómine, & æternitas temporum, alleluia. ✠ Sancti & justi in Dómino gaudete, alleluia. ✠ Vos elegit Deus in hæreditatem sibi, alleluia.

Oratio.

Sanctorum Martyrum tuórum Basilidis, Cyrini, Naboris, atque Nazarii, quæsumus Dómine, natalitia nobis votiva respèndeat: & quòd illis contulit excellentiã sempiterna, fructibus nostræ devotiõnis accrescat. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno Lectiões de Scriptura occurrente.

In ij. Nocturno. Lectio iv.

Joánnem Sahagúni in Hispaniã nobili genere natum, parentes cum diu prole caruissent, piis operibus & oratióibus à Deo intrarunt. Ab ineunte ætate egrégium futuræ sanctitatis spècimen

Ecc

de-

dedit; nam è loco superiori ad ceteros pueros crebro verba faciebat, quibus eos ad virtutem & Dei cultum hortabatur, eorumque dissidia componebat. In Patria Mönachis Sancti Facundi Ordinis Sancti Benedicti primis litterarum rudimentis imbuendus traditur. Dum iis operam daret, curavit pater, ut Parochus Ecclesiam administraret, quod munus juvenis nullis rationibus adduci potuit ut retineret. Inter familiares Episcopi Burgensis adscriptus, ob spectatam ipsius probitatem intimus ei fuit, ab eoque Presbyter & Canonicus factus, multis beneficiis auctus est. Sed relicta aula Episcopi, ut Deo quietius serviret, omnibus Ecclesie proventibus abdicatis, se cuidam Sacello addixit, ubi Sacrum quotidie faciebat, ac de rebus divinis magna cum auditorum edificatione frequententer concionabatur.

R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Postea studiorum causa Salmanticam profectus, in celebre Collegium divi Bartholomæi cooptatus, Sacerdotis munus ita exercuit, ut simul optatis studiis incederetur, & in sacris etiam concionibus assidue versaretur. Cum vero in gravissimum morbum incidisset, arctioris disciplina voto se obstrinxit; quod ut redderet, cum prius cuidam pauperi penè nudo ex duabus, quas tantum habebat vestes, meliorem dedisset, ad Cœnobium Sancti Augustini severiori-

disciplina tum maxime florens se contulit, in quo admissus, obedientia, animi demissione, vigiliis, ac oratione proveciores antelabebat. Tricennii cura cum ipsi demandata esset, vini dolium, ipso attingente, omnibus Mönachis per annum abundè sufficit. Exacto tyrocini anno, Præfæcti jussu munus concionandi suscepit. Salmanticæ id temporis adeo cruentis factionibus divina humanaque omnia permixta erant, ut singulis propemodum horis cædes fierent, & omnium ordinum, ac præsertim nobilium sanguine non vix solum & fora, sed templa etiam redundarent.

R. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: stolam gloriæ induit eum. * Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus loriceam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

AT Joannes tum concionibus, tum privatis colloquiis civium animos demulcens, ad tranquillitatem urbem rediit. Virum Principem graviter offendit, quod illius in subditos sævitiam increpasset. Qua de causa equites duos immisit, qui eum in itinere conföderent; jamque ad ipsum propinquaverant, cum stupore divinitus immisso, simul cum equis immobiles steterunt, donec ad pedes sancti viri provoluti, sceleris veniam precarentur. Ipse quoque Princeps repente terreo percussus jam de salute desperaverat, cum revocato Joanne, facti penitens incolumitati redditus est. Factiosi etiam homines, cum eum fustibus peterent, brachiis dirigere: nec ante reddita vires, quam delicti veniam precarentur.

rentur. Christum Dominum, dum Sacrum faceret, præsentem conteri, atque ex ipso Divinitatis fonte cœlestia mysteria haurire solitus. Abdita cordis inspicere, ac futura raro eventu presagire frequens illi fuit. Fratribus filiam septennem mortuam excitavit. Denique mortis die prænuntiato, & Ecclesie Sacramentis devotissime susceptis, extrênum diem clausit, multis ante & post obitum miraculis gloriosus. Quibus rite probatis, Alexander Octavus Sanctorum numero eum adscripsit.

R. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrederere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. **V.** Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloriam Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Lectiones de Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium. Sint lumbi vestri præcincti, ut in Communi Confessoris non Pontificis. lxj.

Pro SS. Martyribus Basilio, Cyrino, Nabore, & Nazario.

Lectio ix.

Basilides, Cyrinus, Nabor, & Nazarius, Romani milites, nobiles genere, & virtute illustres, Christianam religionem susceptam, cum Christum Dei Filium Diocletiano Imperatore prædicarent, ab Aurelio Præfæcto Urbis comprehensi, & ut diis sacra facerent admoniti, ejus jussa contemnentes, missi sunt in carcerem. Quibus orantibus, cum subito clarissima lux oborta omnium oculis, qui ibidem essent, carcerem collustrasset, illo cœlesti splendore commotus Mar-

cellus custodia præpositus, multique alii, Christo Domino crediderunt. Verum postea è carcere emissi, ab Imperatore Maximiano, cum, ejus etiam neglecto imperio, unum Christum Deum & Dominum in ore haberent, scorpionibus cruciati, iterum conjuncturum in vincula, undè septimo die educti, & ante pedes Imperatoris constituti, perstiterunt in irrisione inanum deorum, Jesum Christum Deum constantissime confitentes. Quamobrem damnati, securi feriuntur. Quorum corpora feris objecta, nec ab illis tacta, à Christianis honorifice sepulta sunt. Te Deum laudamus. 13.

In Laudibus, Antiphona. Filia: Jerusalem, venite, & videte martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus in die solemnitatis & lætitiæ, alleluia, alleluia. **V.** Pretiosa in conspectu Domini, alleluia. **R.** Mors sanctorum ejus, alleluia.

DIE XIII. JUNII.

Festum S. Antonii de Padua Confessoris, Duplex, celebratur post Festum SS. Trinitatis; ac proinde ejus Officium recitandum ex Parte Æstiva.

DIE XIV. JUNII.

Festum S. Basili Magni, Episcopi & Confessoris, Duplex, celebratur post Festum SS. Trinitatis; ac proinde ejus Officium recitandum ex Parte Æstiva.

DIE XV. JUNII.

Sanctorum Viti, Modesti, atque Crescentie Martyrum. Antiphona & **V.** in Vesperis & Laudibus, ut supra. 801.

Oratio.

DA Ecclesiæ tuæ, quæsumus Dómine, Sanctis Martyribus tuis Vito, Modesto, atque Crescentia intercedentibus superbe non sápere, sed tibi plácita humilitate proficere: ut prava despicens, quæcúmque recta sunt, liberá exerceat charitáte. Per Dóminum.

DIE XVIII. JUNII.

SS. Marci & Marcelliani Martyr.
Antiphona & V. in Vesperis & Laudibus, ut supra. 803.

Oratio.

Presta, quæsumus omnipotens Deus; ut qui Sanctorum Már-

tyrum tuorum Marci & Marcelliani natalitia cólimus, à cunctis malis imminéntibus eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.

DIE XIX. JUNII.

SS. Gervasii & Protasii Martyrum.
Antiphona & Versus in Vesperis & Laudibus ut supra.

Oratio.

DEus, qui nos annuá Sanctorum Mártyrum tuorum Gervasii & Protasii solemnitate lætificas: concède propitius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémpis. Per Dóminum nostrum.

COMMUNE SANCTORUM.

IN VIGILIA

Apostolorum.

Officium fit de Feria, ut dictum est in Rubricis generalibus, exceptis Lectionibus, & Oratione, quæ in propriis locis notantur.

Ubi verò non sunt propriæ Lectiones, legitur Evangelium cum Homilia sequenti.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio i. *Cap. 15. b.*

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Hoc est præceptum meum, ut diligátis invicem, sicut diléxi vos. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorii Papæ.

Homilia 27. in Evangelia.

Cum cuncta sacra eloquia Dominici plena sint præceptis, quid est quod de dilectione, quasi de singulari mandato, Dominus dicit, Hoc est præceptum meum, ut diligátis invicem: nisi quia omne mandatum de sola dilectione est? & omnia unum præceptum sunt? quia quicquid præcipitur, in sola charitate solidatur. Ut enim multi arboris rami ex una radice prodeunt: sic multæ virtutes ex una charitate generantur. Nec habet aliquid viriditatis ramus boni operis, si non manet in radice charitatis.

Responsoria de Feria pro tempore.

Lectio ij.

Præcepta ergo Dominica & multa sunt, & unum: multa per diversitatem operis, unum in radice dilectionis. Qualiter autem ista dilectio tenenda sit, ipse insinuat, qui in plerisque Scripturæ suæ senten-

tiis, & amicos jubet diligere in se, & inimicos propter se. Ille enim veraciter charitatem habet, qui & amicum diligit in Deo, & inimicum diligit propter Deum. Nam sunt nonnulli, qui diligunt próximos, sed per affectum cognationis & carnis: quibus tamen in hac dilectione sacra eloquia non contradicunt: sed aliud est quod sponte impenditur nature, aliud quod præceptis Dominicis ex charitate debetur obedientiæ.

Lectio iij.

Hi nimirum & proximum diligunt, & tamen illa sublimia dilectionis præmia non assequuntur: quia amorem suum non spiritaliter, sed carnaliter impendunt. Proinde cum Dominus diceret: Hoc est præceptum meum, ut diligátis invicem: protinus addidit, Sicut diléxi vos: ac si aperte dicat: Ad hoc amate, ad quod amavi vos. Qua in re, fratres charissimi, solèter inveniendum est, quod antiquus hostis, dum mentem nostram ad rerum temporalium dilectionem trahit, infirmiores contra nos proximum excitat, qui ea ipsa, que diligimus, auferre molitur.

COMMUNE

Apostolorum & Evangelistarum.

Ad Vesperas, Antiphona.

Hoc est præceptum meum, ut diligátis invicem, sicut diléxi vos.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: *
Sede à dextris meis:

Donec ponam inimicos tuos, *
scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dó-

mi